

ורחמיו על כל מעשיו

(1) מדרש רבה בראשית פרשה לג פסקה ג

(תהלים קמה) טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו אמר ר' לוי טוב ה' לכל על הכל שהוא מעשיו אמר ר' שמואל טוב ה' לכל ורחמיו על הכל שהן מדותיו הוא מרחם רבי יהושע דסכנין בשם ר' לוי אמר טוב ה' לכל ורחמיו הוא נתן לבריותיו רבי תנומא ורבי אבא בר אבין בשם רב אחא למהר שנת בצורת באה והבריות מרחמים אלו על אלו והקב"ה מתמלא עליהם רחמים

בימי דר' תנומא היו צריכין ישראל לתענית אתון לגביה אמרין ליה ר' גוזר תעניתא גוזר תעניתא יום קדמאי יום ב' יום ג' ולא נחת מטרא עאל ודרש להונ אמר להונ בני התמלאו רחמים אלו על אלו והקב"ה מתמלא עליהם רחמים עד שהן מחלוקת צדקה לענייהם ראו אדם אחד נתן מועות לגורשתו אתון לגביה ואמרו ליה ר' מה אנן יתבין הכא ועבירותה הכא אמר להן מה ראייתם אמרו לו ראיינו אדם פלוני נתן מועות לגורשתו שלח בתריהון ואייתינן לגו ציבורא א"ל מה היא לך זו אמר לו גורשתי היא אמר לו מפני מה נתת לה מועות אמר לו רבי ראייתי אותה בצרה והתמלאתי עלייה רחמים באותו שעה הגביה רבי תנומא פניו כלפי מעלה ואמר רבנן כל העולמים מה אם זה שאין לה עלייו מזונות ראה אותה בצרה ונתמלא עלייה רחמים אתה שכותב בך חנון ורוחום ואני בני ידיך בני אברהם יצחק ויעקב על אחת כמה וכמה שתמלא עליינו רחמים מיד ירדו גשמי ונתרווה [ונתרווה] העולם